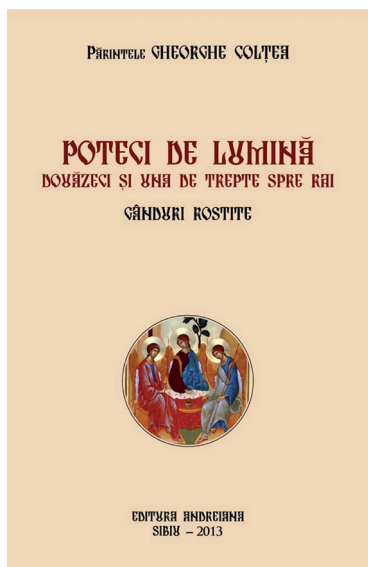

Poteci de lumină

Iată că, după ce, cu ani în urmă, Părintele Protopop Gheorghe Colțea vorbea despre Salonul Internațional de Artă Sacră, eveniment artistic petrecut la Râșnov, a sosit timpul să vorbesc și eu de el. De fapt, nu despre personalitatea Părintelui o să scriu, chiar dacă merită din plin acest lucru, ci despre cartea domniei sale apărută recent la Editura Andreiană din Sibiu: *Poteci de lumină, Douăzeci și una de trepte spre Rai*.

Știu bine că Dumnezeu lucrează prin oameni și nu mă miră deloc faptul că bunătatea și înțelegerea pe care am simțit-o la Părintele Gheorghe Colțea cu ani în urmă devin acum carte de învățătură prin iubire și înțelepciune.

Cartea are, o spun dintru început, calitatea rară de a fi citită din scoarță în scoarță și la final regreți că s-a încheiat. Problematicele ce se desprind ușor din titlu este departe de a fi fost epuizată de teologii de prestigiu ai ortodoxiei. Și era firesc, pentru că LUCRAREA în care suntem adunați cu toții este continuă și în desfășurare permanentă.

Începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu, dar și iubirea necondiționată de El.

Aceste adevăruri reies din carte și chiar din viața și destinul Părintelui Colțea. Autorul are o relație cu Dumnezeu ancestrală, după cum mărturisește chiar el la începutul scrierii.

Pare o afirmație gratuită, dar descoperi acest adevăr tulburător citind cu atenție lucrarea Părintelui. Remarcabilă mi se pare și unitatea stilistică a mărturisirilor. Iar dezvoltarea treptelor se face cu smerenie și fără ostentația aroganței „atoateștiutorului”.

Evocarea părinților săi este fascinantă. Copilăria autorului a fost o prevestire a Raiului, chiar dacă:

„Am plâns că am fost sărac, am fost trist...”

Dar mai ales pentru că:

„Mi-am ascuns tâmpla în vesta sărăcăcioasă a mamei ale cărei mâini de țărancă muncită aveau palme de catifea. L-am așteptat pe tata să se întoarcă acasă, i-am alergat în întâmpinare și i-am

îmbrățișat trupul care mirosea a fum de la stână. Am ținut mieii în brațe și m-am jucat cu căței...” „M-am tăvălit în iarbă și am dormit în cojoc, lângă tata. Am încercat să număr stelele cerului și m-am frământat să aflu de ce apele izvorăsc în vârful de munți și nu la șes”.....

„Rugăciunea am deprins-o la stână, văzându-l pe tata, dimineața după ce mulgea oile, spălându-se în zer și rostind rugăciunile cu voce scăzută, și acasă, la mama, în serile târzii când copiii cădeau ca eroii, lampa se făcea mică și glasul ei ne mângâia urechile adormite cu cuvintele Născătoare de Dumnezeu...”

Simt nevoia de a cita aceste pasaje de duioasă și frumoasă literatură pentru că ȘTIU că sunt adevărate, pentru că ne aruncă pe potecile de taină ale copilăriei matriciale românești.

Când am văzut titlul acestei cărți, m-am întrebat de ce **poteci de lumină**?

Pentru că în Rai sunt poteci prin locul cu verdeț... în nici un caz nu sunt trotuare și nici autostrăzi... Poteci, pentru că doar pe potecă se poate să calci desculț și să te bucuri de călcătura piciorului, a înaintării... Pentru că poteca a fost drumul de taină pe care au călcat sfinții noștri înaintași... România a fost și rămâne, chiar dacă tehnica ne invadează cu totul, o țară a potecilor și desigur că au rămas imprimare, arhetipal, urmele de sigiliu ale Sfântului Apostol Andrei, ale Sfântului Ierarh Andrei Șaguna, ale lui Arsenie Boca și ale atâtor alți sfinți, desigur mulți neștiuți.

Sfinții de la noi nu au rămas inactivi, mărturie dau și paginile acestor **Gânduri Rostite**, în care miracolul nu este nicidecum întâmplător...

Doar pe potecă avem măsura de lumină a pașilor LUI, doar pe potecă durerea petrecerii vieții se poate transforma, la fiecare pas, în imn de slavă închinat **Tatălui Nostru**.

Prin cele *Douăzeci și una de trepte spre Rai* descoperim nu numai cele șapte taine ale înțelepciunii, dar și faptul minunat că am avut norocul și ne-am născut chiar pe un picior de RAI... Țara ortodoxiei noastre este blajină și bună ca o Sfântă Maică.

Sunt convins că, la ceas de taină și candelă aprinsă, cartea Părintelui Gheorghe Colțea va trezi în inima curată a oricărui păcătos de cititor smerenia cuminecării cu înțelepciunea și iubirea de Hristos.